

jeg har oplevet et Tilfælde, hvor en ung Mand, der blev valgt til Sogneforstander, og som havde alle mulige Egenstaber, der maatte gjøre ham velstillet til med Held at overtage denne Bestilling, efter paa alle mulige andre Maader at have prøvet paa at undslaae sig for Valget, tilsidst, da Intet vilde hjælpe, indberettede, at han ikke havde noget uplettet Rygte. Det var imidlertid en meget hæderlig Mand, og da man spurgte ham om, hvad der da havde været i veien med ham, kunde han kun svare, at han engang som Dreng paa 15 Aar var bleven multeret for Krybsfytteri. Han gik saaledes til det Yderste for at blive fri for at være Sogneforstander. Det er dog ganske vist ikke heldigt, at der er denne Ulyst til og Skrak for at være Sogneforstander, men jeg troer, som sagt, at den navnlig er begrundet i, at de skulle opkræve de tidtomtalte Bidrag, undertiden i vidtløftige Districter. I Lovforslagets § 25 er der nu vel givet Sogneraadene Valget imellem at lade Bidragene indbetale til sig af Yderne paa bestemt Tid og Sted, eller ogsaa at lade dem opkræve i Ydernes Hjem, men jeg troer ikke, at det vil gaae at faae Yderne til selv at indbetale Pengene. Det er blevet prøvet paa mange Steder, men man har saa ikke faaet Pengene ind i rette Tid, og jeg troer derfor, at man de fleste Steder igjen har opgivet det. Skulle Skatteyderne tilsiges til at komme og betale, saa maa det skee vidnefast, thi ellers undskyldte de sig senere med, at de ikke have hørt det, at de ikke have været hjemme men i Marken, da Tilsigelsen kom osv. Jeg formener altsaa, at det vilde være særdeles heldigt, om der kunde komme et Tillæg ind efter den Sætning i § 25, hvori det hedder: „Det beroer paa Sogneraadets Bestemmelse, om Bidragene af Yderne skulle indbetales til samme paa bestemt Sted og Tid, eller ved Raadets Foranstaltning opkræves i Ydernes Hjem“, hvilken Tilføielse skulde gaae ud paa: „Valges dette sidste Alternativ, da er Formanden pligtig til at lade Opkrævningen udføre paa sit Ansvar imod en passende Godtgjørelse af Communen.“ Jeg tør jo ikke sige, om dette vil være det heldigste Sted at indfætte en saadan Bestemmelse paa, men jeg vil i alt Fald conferere med ærede Medlemmer, om der dog ikke skulde være Stemning

for at gjøre Noget i denne Retning. Min ærede Sidemand, den 6te Landsstingsmand for 2den Kredts (Haffner), yttrede ogsaa igaar, at man ikke burde overlæsse Sogneforstanderne med formange Bestillinger. Han sagde, at det Gnefte, hvorved man ellers vilde kunne faae Folk til at paatage sig dette Hverv — det erkendte altsaa ogsaa han — vilde være at give dem Lønning; men det vilde jo være meget uheldigt og Noget, som jeg heller ikke paa nogen Maade kunde slutte mig til, at der skulde gives Bederlag for Overtagelsen af communale Hverv. Men bør man saaledes ikke directe give Sogneforstanderne noget Bederlag for deres besværlige Forretninger, saa kan man dog, som sagt, indirecte lette dem deres Hverv. Det er mange Gange et Hverv, der er forbundet med saa store Vanskeligheder og Besværligheder for Bedommende, at de ikke kunne holde det ud mere end i de 3 lovbestaaende Aar, og, hvis der derfor kan indrømmes dem en Lettelse deri ved at fritage dem for at opkræve Bidragene til Fattig- og Skolevæsenet tilligemed Communens øvrige Indtægter saa vil det være en Forandring, som jeg maa ansee for meget ønskelig, og hvoraf jeg troer, at man kan vente sig en stor Fremgang for det communale Liv.

Jeg skal endnu kun tillade mig et Par Bemærkninger med Hensyn til Amtscommunerne. I § 47 er det bestemt, at Amtsraadet til almeennyttige offentlige Indretninger og til personlige Understøttelser skal kunne bevilge Bidrag af Amtsrepartitionssonden, naar Beslutning derom er tagen i tvende paa hinanden følgende ordentlige Amtsraads møder af mindst 3 Fjerdedele af de tilstedeværende Medlemmer, og Amtmanden derhos hører til dette Fleertal. Jeg synes, at det er en temmelig unødvendig Forsigtighedsforholdsregel, at Beslutningen skal være tagen i tvende paa hinanden følgende ordentlige Amtsraads møder; thi, naar mindst de tre Fjerdedele af Amtsraadsmedlemmerne ere enige derom, og Amtmanden hører til dette Fleertal, da forekommer dette mig at maatte være tilstrækkeligt og at indeholde al ønskelig Garanti for, at ikke nogen overilet Bestutning skal blive tagen. Hertil kommer, at der i mange Tilfælde vil være Spørgsmaal om Sager, som